

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr 12 ANUL XXI.

Sabiu, in 1123 Februaru 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditr'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pãrti ale Transilvaniei's pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãl'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu 10 Februaru.

Dupa „P. L.“, proiectulu pentru organizarea fondului regescu a trecut prin desbaterea consiliului ministrilor. Conformu acestui proiectu privilegiile de pâna acum se stergu, scaunele si districtele capeta cerculu de activitate asemenea cu alu municipieloru, pre cându universitatea fundului regescu se va ocupã numai cu administrarea averei comune a municipieloru fundului regescu. Scauneloru si districteloru li sta in voia, cã cu ocaziunea organizatiunei sa se intrunãca.

Din Vien'a primimu sciri, prin cari se asigura totu mai pozitivu, ca reform'a legi electorale (alegeri directe dara nu din dietele provinciali la senatulu imperiale) va trece prin senatulu imperiale si va fi acceptata. Si pentru cã sa fia uniformitate in monarchi'a intrãga se scrie, ca si croatii voru avã pre viitoriu sa alãga deadreptulu in diet'a Ungariei deputatii sei si nu cã pâna acum din diet'a loru propria. Põte ca dupa ce se voru realisã proiectele aceste atunci si dietele provinciale voru deveni superflue si cine scie unde are sa se oprãca centralisatiunea.

In Spani'a s'a prochiama republic'a indata dupa departarea regelui Amadeu I. Putemu dice cu totu dreptulu ca istori'a cu anevoiã mãi põte aratã unu caracteru asiã de intregu si firmu cã alu regelui Amadeu, carele, dupa cum s'a esprimatu cãtra corpurile reprezentative prin mesagiulu seu, a voitu sa guverneze intre marginile constitutiunei; spaniolii inse punu certele loru personali si de partida mai pre susu de constitutiune, iera regele nu a suferitu a fi teritu in tin'a unei sãu altei partide, pentru ca elu a voitu sa fia si sa remana regele natiunei intregi, dara nu numai a unei pãrti.

Republic'a se dice ca e dejã recunoscuta de Angli'a, Franci'a, Oland'a, Elveti'a si Americ'a de nordu. Incãtu pentru cãsta din urma se pãre ca din parte-i pâna acum a urmatu numai o salutare, nu inse si recunõscere formale.

Dupa starea actuale a lucrurilor din Europ'a, republic'a nu va fi jignita din afara de nimenea; altfelu se vede ca stau lucrurile in laintru. Desiertandu-se tronulu regale, vre-o 5—6 pretendenti se arunca cu pungile loru de auru asupr'a tieriei, in carea suntu mai atãtea partide cãti pretendenti si mai pentru fia-care partida cãte doi—trei generali in armata.

Figueras si Castelar, doi parlamentaristi de prim'a ordine, acum ambii ministri, dau asecurãrile cele mai bune despre venitoriulu republicei, si in laintrulu Spaniei si in afara, si e de crediutu ca acesti barbati vorbescu cu cea mai pura sinceritate. Dara spaniolii, carii au salutatu pre Amadeu cã pre salvatorele regatulu si cari astadi se afla incaierati in partea nordica a tieriei cu partid'a din sinulu loru, cu partid'a carlista — si voru lasã naravulu? si nu ne vomu trezi mãne poimãne ca o parte a armatei ia refugiu la obicinuitele pronunciamente, prin cari astadi detronãca pre o regina sãu pre unu rege si prochiama republica, si mãne i da si republicei drumulu si se pronuncia pentru unu

clientu alu seu? — Spaniolii, desilusiunati põte preste scurtu tempu, voru cautã pre Amadeu si nu-lu voru mãi aflã!

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 5 Fauru o deschide presiedintele Bittõ la 10 ore. Dintre ministrii erau de fatia: Szlavy, Trefort, Pauler, Szende, Wenkheim, Pejacsevics si Zichy.

I. Madarasz face propunerea cã sa se avizeze ministrulu de financia a presintã unu proiectu de lege despre insarcinarea drãpta a capitalieloru cu contributiune. D. Irányi face propunerea cã sa se insarcineze ministrulu de financia cu asternerea proiecteloru de lege despre introducerea contributiunilor de luxu. — Amendõue propunerile se voru tipari.

Ministrulu Kerkapoly asterne trei proiecte de lege; acelea se referescu la cumperarea parcelei Varasdu in Transilvani'a, la regularea contributiunei funduarie, si in fine la acoperirea speseloru de administratiune a jurisdictiunilor pre anulu 1873.

Dupa aceste respunde ministrulu de financia la interelatiunile deputatilor Horn si Helfy, facute in dilele trecute in afacerea imprumutulu contractatu de une-dile. Elu dice intre altele ca operatiunea de creditu se põte privi de incheiata pentru tiãra intru atãta, incãtu imprumutulu votatu l'a loatu asupr'a-si unu consortiu, care lu va efectua de ici incolo pre risiculu seu.

Trecendu-se la ordinea dilei se votãca recerinti'a pentru presidiulu ministerialu. La fondulu de dispositiune se incinsera o discussiune mai lunga si viua, la care luara parte, afara de reprezentantii nationalitãtiloru, si K. Tisza, se intielege ca contra incuviintãrei. Cas'a votã inse cei 200,000 fl.

Dupa aceste se votã recerinti'a pentru curtea suprema de comptabilitate, pentru ministeriulu curtiei r. si pentru ministeriulu Croatiei; cu ce siedinti'a se incheia.

Siedinti'a din 6 Februaru a casei deputatilor o deschide presiedintele Bittõ la 10 ore. Dintre ministrii erau de fatia: Szlavy, Zichy, Trefort, Wenkheim, Szende. — Conte Th Csaky indrãpta cãtra regimu doue interelatiuni; cea dintãiu suna:

Are regimulu de cugetu a asterne unu proiectu de lege despre o impartire corespondietõre a teritoriilor municipale intr'unu tempu, cându sa fia posibilu a se face dispositiuni:

cã spesele comitateloru sa nu onereze statulu in bugetulu anulu viitoriu? — A dou'a interelatiune suna:

Dupa ce institutiunea comitiloru supremi orasieneseci s'au aretatu de necorespondietõre in pracsã: are ministrulu de cugetu a presintã unu proiectu de lege, in care sa se enuncie ca institutiunea comitiloru supr. orasieneseci se suspene, si ca agendele acestor'a se eseguta din partea comitiloru supr. comitatensi pâna cându administratiunea inca nu e regulata?

K. Szell asterne raportulu comitetulu financiaulu relativu la modulu revisiunei socoteliloru cortiei supr. de comptabilitate. Elu asterne mai departe raportulu comitetulu financiaulu despre petitiunile transpuse lui spre darea opiniunei.

Dupa aceste se trece la ordinea dilei, si se continua desbaterea generale despre bugetulu ministeriulu de interne.

G. Molnar face intre altele ministrulu de interne imputarea ca pâna acum inca n'a presintatu unu proiectu de lege despre regularea lucrãrilor publice. — Mai vorbescu Ed. Zsedenyi, Al. Nehrebekzy si I. Gullner, si apoi

se trece la desbaterea speciale a bugetulu; cu ce siedinti'a acãst'a sa incheia.

In siedinti'a din 7 Februaru a casei deputatilor se continua desbaterea speciale despre bugetulu ministeriulu de interne. O discussiune mai lunga se incinse la postulul: „Ajutorirea operei si conservatoriulu musicalu“ (49,000 fl.). In fine se votãca 44,000 fl. pentru teatru.

Siedinti'a din 8 Februaru se deschide la 10 ore. Pre fotoliile ministeriali erau: Zichy, Pauler si Szlavy. Dupa autenticarea protocolulu anuncia presiedintele sosirea unei petitiuni jurisdictiionali. Se asternu mai multe petitiuni private prin deputati. Th. Vecsey interelãca pre ministru-presiedintele in privinti'a titlului M. Sele regelui.

Trecendu-se la ordinea dilei se iau la desbatere mai intãiu petitiunile continute in a 12 seria si apoi vine pre neprevedute la discussiune cestiunea iesuitiloru. Ans'a o dete o petitiune a comitatulu Csanadu, in care se petitionãca pentru scõterea iesuitiloru din Ungari'a. — Comisiunea petitiunaria facuse propunerea ca petitiunea acãst'a cã si alte de felulu acesteia sa se tramita ministrulu de culte pentru studiare.

D. Majthényi presinta in afacerea acãst'a proiectulu de resolutiune: in fati'a mai multoru consideratiuni, pre cari aici din lips'a de spatiu nu le potemu publicã, petitiunea comitatulu Csanadu cãtu si alte petitiuni de felulu acesteia se tramite ministriloru de interne si culte cu insarcinarea: ca sa esileze in graba ordulu iesuitiloru din tiãra, cu bunurile loru sa se procedã in intielesulu legiloru, si despre rezultatulu acestoru pasi sa se raportãca casei cãtu mai in graba.

A. Szentimrey spriginisce propunerea lui Majthényi; de asemenea K. Bobory si A. Lazar. — Conte Th. Csaky declara ca cestiunea momentõsa adusa la discussiune nu se põte decide meritorice in form'a data de Majthényi; elu propune deci ca proiectulu de resolutiune alui Majthényi sa se tiparãca si apoi sa se pna la tempulu seu la ordinea dilei spre desbatere. Urmãca votisarea, si propunerea comisiunei petitiunarie se respinge cu 133 voturi contra 102; propunerea lui Th. Csaky se primesce. — Cele-lalte petitiuni se transpunu fãra desbatere ministerieloru. — Urmãca iera-si unu intermezo, dupa cum adese se ivescu in diet'a Ungariei si apoi se continua desbaterea speciale despre bugetulu ministeriulu de interne.

Sabiu, 3/15 Ianuaru 1873.

Domnule redactoru! Luãndu parte la discussiunea inaugurata de domnulu + in nr. 5 a stimatulu diariu si aratandu ca parerea despre daunositatea liniei Pitesci—Sabiu pentru romanii din giurulu Sabiului e gresita, amu desaprobatu dela inceputu calumpiile si suspiciõnãrile, cultivate de d. + cu predilectiune, de õre-ce cu aceste nu se aduca probe pentru vre-o parere. Domnulu + si in replic'a lui vine, in locu sa remana la obiectu, cu suspiciõnãri nõue, silindu-se a me face „sassu betranu uscatu“. E nomat de mirare ca nu scia ea spuna cãti napoleoni amu primitu eu dela sasi, unulu pre di sãu unulu pre sãru? Cu mai mare dreptu s'aru potea trage romanitatea domnulu + la indoiãla, defendandu pareri, cari aru face celui mai ruginitu sassu, din ori-care „Zunft“ onõre. Presupunendu insa ca d. + e romãnu constatediu numai, ca din intemplantu parerile lui nu consuna cu ale subscrisulu, ce inse nu-i da inca dreptulu a se tienea patentatu de a avea singuru pareri romanesci. Ori si domnulu + se tiene de clas'a acelor'a, cari au nationalismulu si patriotismulu in arenda?

Neurmandu dara mai departe pre terenul suspiciunilor e de a se constata înainte de tote concessiunea domnului + „ca deschiderea unui drumu de feru e unu progresu“. Axiomulu acest'a o unu adeveru, care nici domnulu + nu pôte sa nu-lu concêda. Spre a afirmá astadi contrariulu, adeca, ca o cale ferata e pentru unu poporu, care sta pre o trépta mai inalta a civilizatiunei de-si nu pre cea mai inalta, daunósa, se si recere tocmai státu curagiú, cá d. e. la asertiunea ca pamentulu nu se întórce. Si pentru ce totusi sa fia pentru românii din tienutul Sabiului calea ferata daunósa? Cáci, dice domnulu +, s'aru nimic individualitatea si nationalitatea româniloru, precum se nimicesce si sterpesce nationalitatea Indianiloru in Americ'a si a Indiloru, Chirghisiloru etc. in Asi'a prin liniile ferate trase de americani, englesi si russi (?). Asiá dara românii si specialminte cei din tienutul Sabiului stau pre o trépta cu indianii din Americ'a sên cu chirghisii din Asi'a. Acést'a o dice nu unu sasu, ci domnulu +, patentatulu cu parerile cele romanesci par excellence. Sasiu celu putienu au facutu pre românii porcari, slugi etc. dara a-i pune intr'o categoria cu indianii autochtoni acést'a e meritulu necontestatu alu domnului +. Ore o populatiune, care traiesce din agricultura si comerciú, o populatiune, care forméza comune mari, care întórce in comerciú unu óresi-care capitalu nu neinsemnatu fatia cu alte párti ale tieiei, se pôte asemená cu indianii din Americ'a, cari se nutrescu din venatu, suntu dara pre trépt'a cea mai primitiva cunoscuta in istoria ómeniei? Nici contrariulu celu mai mare ala româniloru nu va potea respunde cu: dá. O populatiune activa, care se ocupa cu comerciú, care a ajunsu dara in viét'a economica la unu gradu mai inaltu si forméza prin urmare unu factoru, in viét'a economica a tieiei, nu se pôte numerá intre selbatici, ci ómenii acést'a suntu civi a unui státu civilisatu, cari au dreptu sa céra ca acést'a sa le usioréza inaintarea loru prin inlesnirea comunicatiunei. Nu suntu in starea acoloru indiani, cari trebuie sa cedeze terenulu civilizatiunei, lipsindu-le conditionile cele mai primitive de a resistá inteligentiiei mai inalte, ci suntu insusi membrii activi in lumea civilisatu, a cároru progresu se pôte inaintá numai prin midilócele civilizatiunei moderne.

Cu retragerea nóstra de pre câmpulu luptei si a concurentiei cu „sistemulu prohibitiunei“ adoptatu dela vecinii sasi, nu ne vomu sustinea nationali-

tatea si individualitatea cá poporu ci prin participare la lupta si prin concurentia. Sa ne mesurámu poterile si sa nu aruncámu arm'a fára a fi inceputu lupt'a.

Suntu destule industrii, cari cu unu capitalu modestu si cu lucratori de acei, cari s'aru aflá prélesne intre románi, s'aru potea fabricá cá sa satisfac consumtiunea din intru dara chiaru s'aru potea produce pentru esportatiune. Suntu destui articuli de comerciú, la cari se recere capitale mai mici si cu cari se va potea ocupá totu-deun'a capitalulu celu micu. Conditionile suntu date cá sa-si formeze si românii capitaluri mari si miile de jidani si nemti, de cari duce d. + frica asiá de mare, voru preferá a-si cautá altu locu, unde nu au sa sofere concurentia. Dara, — posito — ca milionarii nu si-aru gasi tocmai altu locu decátu Sabiulu sên in genere Transilvania — unu evenimentu nu préprobabilu — capitalulu celu micu n'aru suferi nemicu ci din contra aru câstigá. Capitalulu n'are natur'a pesciloru, cari se manáncu intre sine, adeca cei mari pre cei mici, ci sub scutul capitalulu mare pôte cu státu mai usioru cresce celu micu.

Naluc'a pauperismului pre noi n'are sa ne sparia inca cáci desvoltarea economica unei tiei, precum in genere natur'a, nu cunósce saltu si relele supracivilizatiunei potu veni numai de-odata cu fólósele ei. In trécatu fia dísu — cáci cu objectulu nostru n'are nemicu de a face — cá d. + e reu informatu, déca crede ca in Londonu sên Hamburg esista numai capitalisti mari si proletari.

Poporulu românú se va desvoltá in privinti'a economiei lui dupa acele-si reguli ale sciintiei, care nu este o sciintia germano-jidovésca ci o sciintia universale. Sciinti'a la tote popórele nu face alt'a decátu cercetéza si propagéza legile, cari potu aduce societátile la unu resultatu favoritoriu si combate erorile si prejudetiele, cari impedeza popórele in desvoltarea si inavutirea loru. Románi'a d. e., care are sa suferé de plag'a jidoviloru, n'a urmatu pareriloru patriarchalice ale domnului + ci representanti'a si guvernulu ei, mai luminati si mai adaptati de invetiaturile sciintiei, pre care o numesce domnulu + germano-jidovésca, a grabitu sa inze-treze tiér'a cu drumuri de feru nu de dragulu jidoviloru ci cá sa dea româniloru midilócele in mâna de a se scapá de ei. Nu s'a auditu inca ca românii s'au facutu proletari ci din contra avuti'a si bunastarea tieranului si orasianului românú cresce din di in di.

vre-unu adaosu, asiá, ca atributulu „románe“ „ortodosa“ aru fi trebuitu sa cada cu totalu.

Dara atunci nu s'aru fi sciutu despre care metropolia este vorb'a, mai alesu ca astadi se afla doue metropolii in Transilvania.

Inse d'ea afirma ca acést'a numire nu aru fi istorica.

Ce felu? Óre negavá d'ea, ca metropoli'a acést'a a româniloru, ca ea a fostu romána? Nu credu. Acést'a o faceau numai nerománii, serbii si alii inainte de restaurarea ei, in disputele ce le aveau cu românii prin dívariele Vienei si pre airi, cum se amintesce in „v. metropolia“.

Dara, déca ea a fostu romána, apoi cum sa nu fia acestu atributu istoricu?

De asemenea negá-va dlui, ca românii pâna la unione au fostu toti ortodosi? Nu credu. Atunci l'a-si indreptá la istoria bis. a lui Maioru, si la alti istorici, cá sa-lu convinga.

Dara, déca românii au fostu ortodosi, déca metropoli'a din cestinne a fostu a româniloru ortodosi, apoi cum n'aru fi fostu ea inca ortodosa, cum n'aru fi acestu atributu inca istoricu?

In „vechi'a metrop.“ la p. 31 nr. 2, 3 si 4. se demonstrara aceste atribute de-a rendulu, si totu astu-feliu documentate se afla ele si in istoria bis. a lui P. Maioru in mai multe locuri precum va fi sciindu d. M. destulu de bine.

Ori d. M. aru fi doritu cá mai bine se o fi numitu „grecésca“ ori „pavoslavnicá“ — cum se numea ea in acele tempuri? ori si „neunita“ cum incepuze a se numi biseric'a nóstra dela unire incóci — in locu de „ortodosa“? Acést'a este numai o schimbare de cuvinte cari, cari tote totu aceea-si insemnédia, afara de negativulu „neunita“, ce insemna o negatiune, pre cându biseric'a nóstra este positiva.

Dara, liniscesca-se d'ea in privinti'a acést'a cu aceea, ca si P. Maioru inca intrebuintédia cuvintulu ortodocsú in mai multe locuri, si anumitu la p. 48

Jidovii si-a gasitu calea in tiéra si fára drumu de feru, dara din alte cause, si desvoltându-se viét'a economica a româniloru, drumurile de feru voru fi midilóculu celu mai bunu de a scapá de concurentia jidanieloru. Ca n'au venit jidovii si la noi n'avemu sa multiamimu impregiurárei, ca n'au esistatu drumu de feru.

Unu poporu, care voiesce sa traiesca in díu'a de astadi cá natiune trebuie asiá dara sa emuleze in tote directionile cu cele-lalte popóre nu sa se retraga dela aren'a luptei, cáci ori-ce stare pre locu e unu regresu si fia-care di de asecepte e perdutu. Poporulu românú nu se afla in starea bolnavului, cáru'a nu-i mai trebuie medicu ci l'asiu asemená cu unu june maturu, pre care inasa d. + nu voiesce sa-lu lase sa plece in lume, cáci nu are minte destula si-lu voru insielá ómenii. Junele trebuie dara inca feritu de ómeni cáci — lumea e rea!

Patriotismulu celu bine intielesu, dupa parerea mea inca, aru fi a se luptá cu strainii in activitate, in invetiatura si in aplicare la lucru iéra nu a ne bate capulu cum sa ne conservámu seraci'a.

Dr. A. B.

Cohalmu, 2 Februaru 1873.

Unu raportu adeveratu despre Cohalmu si anume despre crestini gr. resariteni din Cohalmu.

Domnule redactoru! Fia-mi iertatu, de-si cá unuia, carele nici odata n'amu mai esitu pôte in publicitate, — dícu fia-mi iertatu, in ceea ce privesce opidulu Cohalmu, si anume, in ceea ce privesce pre crestini gr. res. din Cohalmu, a aratá publiculu cetitoriu nu dóra nis-cariva certe confessionali sên politice, precum obicinuescu acést'a unele foi, ci fapte vrednice de imitatiune.

Despre crestini gr. res. din opidulu Cohalmu, suntu incredintiati, ca s'au auditu in mai multe párti, — adeca, despre suferintiele cele mari a acestoru crestini.

Inainte de acést'a cu 50 de ani, opidulu Cohalmu, in ceea ce privesce pre poporulu românú, acést'a pre atunci a marturisitu religiunea gr. res. iéra acum suntu vre-o 49 de ani, de cându a intratu si in Cohalmu cá si pre airea unati'a, — prin lucrările cele rele infernale, fia-mi iertatu a me esprimá asiá, cáci nici unu pecatu asiá de mare si strigatoriu la ceru n'a fostu, decátu acél'a, alu varárei unatiei in poporulu românú, si dupa dicál'a

ist. bis. dice: „Cându cautu eu felulu credintiei crestinesci a româniloru, carea in capulu acést'a eugeta a face, aceea voiu sa cercu, óre românii tienutus'au mai de multu, sên tienu-se astadi de biseric'a catoliciloru, au dóra de biseric'a ortodocsiloru, adeca a neunitiloru?“ — si demonstra, ca ei totu-deun'a de acést'a din urma s'au tienutu.

Inse d. M. afirma mai departe, ca in actele publice din secl. 17, in articlii dietali, hrisóvele domnitoriloru nostri s. a. „ortodoxa vallás“ pre totu loculu insemnédia: religiunea calvina, — si ca pen-tru legatur'a in carea s'a aflatu religiunea nóstra cu cea calvina, aru fi fostu caus'a, de tramisii transilvani la Constantinopolea Ladislaus Csáky si Christophorus Pasko,*) vorbúnda despre biseric'a romána se folosescu de cuvintele „religiunea ortodosa“.

Nu se pôte néga, ca in actele publice, sub tempulu principiloru calvini ai Transilvaniei, religiunea calvina se numea si „ortodoxa vallás“; dara d. M. inca nu va poté negá, credu, ca in tota lumea cre-scina, sub numirea de „ortodosa“ este cunoscuta numai biseric'a resariténá, numita si cea vechie, si nepotrivitu si cea grecésca. Iéra, ca ablegatii trans. la Constantinopolea Csaky si Pasco sa o fi numitu ortodosa pentru legatur'a ei cu cea calvina cum dice d. M., nu potu concede, din cauza, cáci adaugu acéi'a-si ablegatii numai decátu dupa cuvintulu „ortodosa“: „de comunu romána“. In Románi'a totu-deun'a s'a numitu religiunea nóstra „ortodocsá“, si totu asiá se numesce ea si astadi, si ablegatii acéi'a au scrisu cátra Const. Brancovanu, plenipotentiatulu principelu Romániei, cari ambi erau ortodosi.

De altmintrea sa observámu aici si aceea, ca déca nu ocure numirea de „ortodocsá“ inaintea

*) Vedi p. 28 „v. metrop.“

FOISIÓRA.

Contr'a-critica.

la

Critic'a dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropolia de N. Pope'a)

(Urmare.)

Unu architectu odata inca se apucase sa cládesca unu edificiu pomposu, guetuosu si placutu de locuitu; dara tocma' dupa celu gatise vediu bietulu ca dieu i lipsea tocma' aceea ce-i erá mai de lipsa — intrarea. Ore critic'a dlui M. sa nu sémene inca cu acelu edificiu pomposu, si criticantele cu acelu architectu bunu?

Dara dlui dice, ca din fatalitate acést'a parte a criticei sele aru fi remasu nepublicata in nr. precedente alu „Archivulu“. Sa-i fia de bine, hárthi'a tote le suferé!

Destulu, ca in nr. acést'a d. M. are de a face numai cu titulu „v. metropoli“; si din tote câte le insira la acestu locu ese la lumina, ca pre dlui numai unu singuru cuvintulu din acelu titlu, cuvintulu „ortodosa“ lu supera.

Dice, adeca, ca cuvintulu acést'a nu aru fi istoricu, „neunimindu-se vre-odata metropoli'a vechia ortodosa“ si nici in actele publice emanate dela straini, cáci acestea au de comunu „oláh valás“ sên „religio valachica“, adeca religiunea romána, — si nici in actele metropolitiloru románi, cáci in acestea nu se adaugu nici unu atributu, nici se anumesce mai de aprópe.

Va sa díca: d. M. — déca l'amu intielesu bine — aru vrebú sa afirme, ca metropoli'a din cestinne aru fi trebuitu sa se numesca simplu: „Metropoli'a Ardélului“ (pardonu! a Albei Iuliei), fára

poporului de rendu: „Ca celu ce a facutu unai'a întâiu, de au deschilinitu pre poporulu rom. aducendu ura între frate si frate, acel'a nu va avea unde muri.

Amu cetitu si eu in opulu intitulatu „Vechi'a metropolia“, dara in adeveru, ca nu o o cirta seu o iota sa nu cuprinda acea carte si cu privintia la onatia totu adeverulu, pre carele nu va fi in stare nimenea a-lu combate nici odata si nici intr'unu chipu, căci adeverulu in vécu va remanea, — din care cauza, nu potu din parte-mi a recomanda din destulu tuturor ortodosiloru cari seiu ceti, acelu opu, că sa védia trecutul si presentulu chiaru, prin care a trecutu biseric'a noastră gr. res.

Că sa nu me abato dela lucru, — amu vorbitu despre Cohalmu, ca înainte de acést'a cu 50 de ani o parte din românii din Cohalmu s'au facutu uniti, — iera o parte din acesti'a au remasu credinciosi vechiei si strabunei loru religiuni până astadi.

Biseric'a din Cohalmu, la inceputu gr. res. zidita de negutiatorii Brasioveni, — deodata cu acea trecere, a trecutu in puterea si proprietatea unitoru, cum va fi fostu de rendu si dupa care drepturi nu scimu, si eata ca până astadi se afla in puterea acelor'a, — si asiá crestini gr. res. de vre-o 50 de ani încóce au fostu lipsiti de biseric'a loru, si au umblatu raticiti fără de biseric'a intr'atât'a restempu, umblandu in drépt'a si in stâng'a fără de a mai audi St'a Liturghie. Au insetatu dupa S. Liturghia si cuventulu lui Ddieu de 50 de ani, — si numai astadi cu mare bucuria potu vedea crestini gr. res. o biseric'a — de-si provisoriu numai dara frumósa totu-si — inaintea ochiloru loru; astadi dupa atâtea suferintie de vre-o 50 de ani, crestini gr. res. au iera-si biseric'a loru gr. resaritená, biseric'a cea vechia strabuna.

Ast'a e cá o minune, aici e lucrarea lui Dumnezeu!

Dá, crestini gr. resariteni din Cohalmu astadi asculta in biseric'a sânt'a liturghie.

Si cum s'a intemplat acést'a? Din partea locurilor mai inalte, s'a renditu candidatione in Cohalmu, unde prin alegere a devenitu cá parochu dlu adm. ppscú Nicolau D. Mircea.

Acést'a si-a ocupatu locul seu de parochu in tómn'a ast'a trecuta, prin Augustu venindu in Cohalmu cá parochu alu crestiniiloru gr. resariteni, si indata in urm'a venirei sele aici, — in urm'a unei consvatuirii, ce au avutu mai întâiu cu dlu adm. ppscú betránu Ioanu Iosifu parochulu Draosului si cu invetiatorulu din Cohalmu Ioanu Bercanu, si in fine cu comitetulu parochialu, — inainte de acést'a

cu vre-o dóne luni, s'a si cumperatu unu locu pentru biseric'a, o curte cu gradina cu totu, carea se póte numi cea dintâiu in totu Cohalmulu, dupa posetiunea cea marétiá si desfatátore a loculu, alu cărei cuprinsu e preste 1000 stângini □, care cumperare între impregiurárele de facia a costatu cele mai mari si neinchipuite lupte. . . .

Nu voiu trece cu vederea ca inainte de cumperare parint. administratoru si parochu Nicolau D. Mircea, cu comitetulu parochialu, au fostu midlocitu din cass'a alodiala 1000 floreni v. a. pentru scopulu cumperárei unu locu de biseric'a pentru gr. orientali, căci locurile ce s'au fostu otaritu din partea comitetulu opidanu spre acestu sfersitu fiindu afara de orasiu, — nu s'au fostu primitu din partea comitetulu parochialu. — Mi'a acést'a de floreni s'a primitu cum dlu dreptu ajutoriu din cass'a alodiala, dara curtea impreunata cu o gradina fórté mare plina de pomi, — e cumperata cu 2240 fl. v. a. — nefiindu prea scumpa nici asiá dupa locul unde se afla. —

Pre acestu locu, in restempulu acést'a de vre-o 2 luni încóce, s'a si facutu o biseric'a provisoriu din lemnu si scânduri, destulu de spatiósa, — carea astadi in urm'a Archiereşcei bine-cuventári s'a si sântitu.

Bucuri'a cea mare, ce o ceteai pre fetiele crestiniiloru gr. res. cari n'au mai fostu auditu S. Liturghia de 50 de ani in biseric'a loru strabuna gr. res. o poteai ceti prea lesne pre fati'a fia-cáruia, in serbatórea cea stralucita de astadi, căci poporulu s'a fostu adonatu de tempuria din tóte pártile in numerulu celu mai mare, cu atát'a mai vertosu multimea au fostu fórté mare, cu cátu ca serbatórea a fostu Vinerea, venindu ómeni si la tergu din giurulu Cohalmului. —

(Va urmá.)

Feldiór'a, 1 Febr. 1873.

Neiertandu-me simtiulu de románu, vinu cu tóta stim'a si plinu de bucuria a face onoratulu nostru publicu o viua si nestérsa bucuria, despre cele ce s'au intemplat in opidulu Feldiór'a in dilele trecute si anume:

Eu cá locuitoriu in satulu vecinuu, amu luat parte in mai mult'ani la adunárele romániloru gr. or. din Feldiór'a, insa dta de 17 si 28 Ianuariu a. c. m'au pusu in uimire, si trebuie sa atragu atentiunea tuturor domniloru lectori ai jurnalulu nostru asup'r'a acestora dóne dile. La 17 Ianariu a. c. s'a tienatu sinodu parochialu, in fruntea căruia presiedea onor. parinte Ioanu Morariu. Acést'a

papistu ultra-zelosu a veritu „catholicae etque apostolicae religionis Episcopus“ si titulatur'a lui S. Stefanu dela inceputu. Câte documente nu se mai falsificara astu-feliu, prin ómeni vicleni si interesati, mai cu séma prin iesuti.

In nr. XXXIX. an. 1870 — 1. d. Moldovanu incepe cu: „Déca autorulu „v. Metropolitii“ seriá in fruntea opulu seu: „Vechi'a metropolia catholica si apostolica romána“, atunci aru fi fostu scutitu de imputatiunea, cumca nu are baza istorica.“

Lucru minunatu! Cum cade d. M. dintr'o inconsecintia intr'alt'a. Mai in susu a dísu, ca numirea de „ortodocsa“ nu e istorica, căci metropolia cea vechia nu s'a numitu nici odata asiá; iera aici afirma ca „catholica si apostolica“ aru fi avendu basa istorica, de si astu-feliu chiaru ca nu se numi ea nici odata. Cándu si de cátra cine se numi ea „catholica si apostolica“? unde are dlui vre-o basa istorica pentru numirea acést'a? sa ni-o spuna.

Eu aretái mai susu, cum credu, destulu de invederatu, ca numirea de „ortodocsa“ este istorica, căci v. metropolia ortodocsa a fostu. Ori tocma acést'a nu-i place dlui Moldovanu? Aru dori sa o faca unita? Ast'a chiaru ca aru semená, cá ou cu ou, cu aceea, cándu s'aru díce ca: d. Moldovanu se nascú la an. 1830; prin urmare elu a trebuitu sa vietinésca si la an. 1730. Unu anachronismu in-fricosiatu!

Deci asup'r'a cui cade imputatiunea: asup'r'a mea, ori asup'r'a dsele?

Tótu asiá de curióse si neconsecinte suntu argumentárele dsele si in privintia celoru urmatóre:

Dsea continua: totu cam acést'a imputatiune o trage asup'r'a si cándu i díce: „a Transilvaniei“, in locu de: „a Balgradului seu Albei-Iuliei.“ Căci documentele vechie probédia până la evidentia, cumca metropolia romána se numea a Balgradului si nu a Transilvaniei.“

dupa o cuventare potrivita provocá pre dlu invetiatoriu Iosifu Morariu, cá secretariu alu comitetulu parochialu spre a ceti tóta averea sf. biseric'i si a scólei, precum si venitul si spesele anuale ale acelorasi, apoi urmá cetirea a 4 fonduri si anume:

I. Fondulu parochialu constatatoriu din 200 galele cucuruзу.

II. Fondulu scolaru din 55 galele.

III. Fondulu cantorescu din 20 galele.

IV. Fondulu in bani 50 fl. v. a. cari iau daruitu unu binefactoru anume Franz Schmidt, cu acea conditione cá diu interesulu acestoru bani sa se cumperu cisme copiiloru de scóla seraci si sergotori. Mirarea mea crescú mai tare, cándu audiú, ca biseric'a, scóla si fondulu parochialu mai au o avere de 73 jugere de aratura si fenatie, care parte cea mai mare s'au adunatu dela 1858 încóce. Domnulu presiedinte par. Ioanu Morariu dupa multe alte desbateri si otariri utile comunei, provocá pre membrii sinodulu a cautá vre-unu isvoru siguru, cu care sa scutéscá pre parintii scolariloru de a mai plati didacturulu de 40 xr. ce avea a se solvi in totu anulu.

Dupa o desbatere nu lunga, se sculá dlu cantoru Georgiu Russu si promite in fati'a sinodulu, ca până va traí d-sea va plati la invetiatoriu 20 fl. v. a. pre fie-care anu, iera dupa mórtea sea au testatu pre lánge alte donatiuni 2 1/2 jugere agru lánge orasiu, cá din venitul acestora sa se plátésca domni invetiatori románi dela scólele noastre confessionale, pre lánge salariulu din cass'a alodiala din locu. Atunci poporulu entusiasmatu de atâtea binefaceri unanimu radică unu triplu „sa traíésca Escelentia Sea parintele Metropolitu An-dreiu Bar. de Siagu n'a dela care au esitu lumin'a cea adeverata a poporulu románu“, „sa traíésca parintele protopopu Ioanu Petricu carele inca nu au crutiatu nici o ostenéla a lucrá pentru binele si inaintarea scóleloru noastre, „sa traíésca toti binefactorii acestoru fonduri“.

La esrea din sinodu amu fostu incunoscintiatu prin unu amicu alu meu ca la 28 ale l. c. se va tiené esamenu publicu. La dta nomita me aflaiu iera in Feldiór'a luándu parte la servitiulu divinuu. O mare mirare me cuprinese cándu pre la 9 óte vedu ca intra intregulu corpu alu oficiariloru dela bateri'a din locu. Domni invetiatori Iosifu Morariu si Stefanu Tausa se produsera cu copiii de scóla intr'unu modu escelentu cantandu si'a liturghie in 2 tonuri. St'a liturghie se fini cu intonarea Imnulu popularu si alu Escelentiei Sele. Susu numitii domni oficieri fiindu petrushi de procedur'a servitiulu divinuu a gr. orientaliiloru se decisera sa ia

Ma miru, ca d. M. remanendu-si consecuente, nu néga si aceea, ca v. metropolia aru fi fostu romána, căci asiá inca nu se numi ea nici odata, prin urmare nici acést'a numire nu aru avé base istorica dupa logic'a dsele.

Si apoi, lucru si mai minunatu! dsea, spre a-si documentá asertulu seu, se provocá totu la documentele insirate de mine in „v. metropolia“, afara numai de unulu publicatu de d. Hajdeiu acum mai de eurendu. Iera in privint'a acestora nu sciu in adeveru ce sa credu, decátu ca: d. M. ori ca n'a cetitu de locu „v. metropolia“, ci o cunósce numai din audite; din spusele altor'a: ori ca dsea apoi a visatu, cándu a scrisu acestea.

Pentru ce?

Pentru ca in tóte acele documente insirate in „v. metropolia“ dela p. 5—29 se face amintire, si inca in cele mai multe, despre ambele numiri, adeca atátu a „Belgradului“ cátu si a „Ardélului“; iera in altele eschisivu numai despre metropolia „Ardélului“, si in prea pucine numai despre a „Belgradului“. Asiá d. e. in concic'a de hirotonii a metropoliei dia Bucuresci*), unde se insira si metropolitii Ardélului hirotoniti in Bucuresci, dintre toti metropolitii acesti'a numai unulu se subscrise alu „Belgradului“ iera cei-lalti toti cu numele loru propriu, si inca unii de câte dóne ori ai „Ardélului.“

Mai in-olo in tóte actele emanate dela insisi metropolitii Ardélului — pre cari d. M. pune celu mai mare pondo si díce, ca „aceste tóte dela celu dintâiu până la celu din urma, o numescu dupa resiedintia, si nu dupa tíera“ — ocuru in titulaturile loru embe numirile in contr'a afirmatiunei dsele.

(Va urmá.)

*) Citata in „v. metrop.“ la p. 6—13.

unirei, nu e mirare, căci biseric'a erá un'a; iera acum e altmintrea.

In fine, nu potu lasá neamintitu si aici, ca d. M. afirma, ca Petru Parteniu episcopulu Muncaciului, hirotesito de metrop. Simeonu Stefanu amintitu si in „v. metrop.“ la p. 14, aru fi fostu unitu.

Cum aru fi potutu fi unitu episcopulu acést'a alu Muncaciului, despre care ni se spune in diplom'a regelui Vladislavu**) ca erá subordinatu inca pre atunci metropolitulu din Ardél, si cum aru fi potutu insusi acestu metropolitu, cá ortodocsu, hiroteni pre unu episcopu de confessiune straina, nu se póte pricepe; de altmintrea nici d. M. nu ne demustra acést'a, ci numai afirma fára a documentá.

Dóra deduce dsea acést'a din subscrierea metropolitulu numitu: „Stephanus Simonovicus . . . catholicae atque apostolicae Religionis Graeci Ritus Episcopus“, care cuvinte lipsescu din „v. metropolia“? Dara atunci si insusi acestu metropolitu aru fi trebuitu sa fia fostu unitu, ceea ce dsea dóra nu va afirmá; căci noi asiá scimu, si asiá ne spune si P. Maioru, si cei-lalti, ca unirea numai la an. 1700 se facú, iera documentele lui Simeonu Stefanu despre sántirea de episcopu a lui Parteniu e din an. 1651.

Déca e adeveratu, ca metrop. S. Stefanu in diplom'a sea numita: „catholicae atque apostolicae religionis Episcopus“, apoi elu pré bine s'a numitu si asiá, căci acést'a este atributulu celu adeveratu alu biseric'e resaritene, ea totu astu-feliu se numesce si adi in pártile Orienteli, in Greci'a etc., adeca catholica (universalá) si apostolica. De altmintrea mie mi vine a crede, ca acést'a titulatura din inceputu nu este autentica, de óre-ce aici la locul acést'a acel'a-si metropolitu se titulédia numai de „episcopu“, iera la inceputu si la finea diplomei de „metropolitu.“ De buna séma vre-unu

**) „v. metrop.“ p. 23 seq.

parte și la esamene, fiindu postiti de on. par. Ioanu Morariu. Pre la 1½ ore se ivi Revrd. domnu protopopu Ioanu Petricu. Domnii ofiieri cu dnii invetiatori și cu toti cei de fatia bineventara pre Reverd. domnu protopopu și apoi purcesera in clas'a a II, unde, dupa chieamarea sf. Duchu se incepù esamenulu.

Domnulu invetiatoriu alu acestei clase Iosifu Morariu incepù a pune intrebari eleviloru, iera respunsurile acestor'a din cele 12 obiecte prescise in instructiune adusera pre toti domnii participatori in uimire, și bucuri'a tuturoru crescea din minutu in minutu ascultându la respunsurile cele forte multiamitóre. Pre la 4 ore se fini esamenulu in clas'a II-a, și purceseramu clas'a I-a alu carei invetiatoriu este domnulu Stefanu Tausu. Numerulu eleviloru intr'acesta clasa trecea preste 70. Respunsurile eleviloru celoru mititei infisera de nou nu numai in mine, ci in toti ascultatorii o suvenire nestersa și o bucuria de gradulu supremu, crediendu aceste a fi numai o visione. Nu me mai potemu mirá din destulo de curagiulu și elocinti'a acestoru copiasii. Esamenulu se fini cu imnulu Escelentiei Sele. Rev. domnu protopopu, corpulu intregu alu ofiieriloru și toti domnii ascultatorii plini de cea mai mare bucuria de fructele acestoru mladitie tenere, și pusera laudele cele mai mari pre capetele ambiloru d. invetiatori precum și pre ale scolariloru și dechiarându diliginti'a și procedur'a invetiatoriloru Iosifu Morariu și Stefanu Tausu de esemplara tuturoru invetiatoriloru.

Nu intárdiit a face atenti pre toti inteligentii románi asupr'a opidului Feldiör'a și asupr'a barbatiloru celoru neobositi de aci, căci intr'adeveru pasii cei gigantici ai Feldioreniloru, atâtu in cultura, câtu și in inaintarea fonduriloru merita tota laud'a.

Dela unu amicu alu scóloru rom. confessionale

Multi Stimata Domnule Redactoru! Som convinsu, ca nu-mi ve-ti refusa, spre a nu impartasi si on. publicu románu, unu semtiu de bucuria alu internulu meu. —

Deci ve rogu sa ave-ti bunatate a dá locu, unei scurte descrieri alu acestui semtiu in colónele multu pretinutulu diariu alu „Telegrafulu Románu“ spre a-mi putea încátu-va exprime bucuri'a cea mare ce o amu semtitu și o simtescu, vediendu inaintarea și infloririle scóloru nóstre, gr. or. și prin ele — și a tenerimei románe. —

Se viu ad rem: In 2 Februaru a. c. s'au serbatu in comun'a gr. or. Tilisc'a h r a m u l u s c ó l e i de acolo, — eu iubindu astu-feliu de festivitati — nu mi-amu crutiatu ostent'a de a merge din comun'a Vale pâna la Tilisc'a. — Cându m'amu apropiatu de scóla din amintit'a comuna, nu numai eu, — care sciamu ca e o serbare scolastica frumósa, — ci ori și ce omu care trecea pre lângu scóla, — trebuia sa stea in locu privindu și cugetându ca ore ce va putea fi? de edificiuulu scólei intregu este asiá de frumosu iluminatu.

Inse numai cu privirea de afara, nu se potù indestulá nimeni — ci toti din tóte pártile comunei alergara micu și mare pre usi'a scólei voindu a asiste la insasi ferstivitate. Eu inca me grabiitu cu pasi repezi a intrá in sala, — care erá menita spre serbarea chramului și intrându nu me potui mirá destulu de frumseti'a, — cu care erá decorata acésta sala. —

Publicula, care erá forte numerosu, asceptá cu nerabdare inceperea festivitatiei, cându de odata vedu ca se desparte multimea in 2 párti de face locu și invetiatorii cu elevii cei bine exercitati intrara in sala, — și si ocupara loculu destinat pentru decurgerea festivitatiei. — Acum se incepe ferstivitatea catându-se tropariulu chramului, — dupa aceea luá cuventu invetiatoriuulu Ioanu Necsi'a, — care intr'o cuventare forte potrivita, desfasurá pre largu insemnatatea acestei serbári, aretându cum erau mai inainte románii de inapoiati din lips'a scóloru și cum suntu astadi, avendu acelea. Mai departe aduce o viua multiamita aceluor barbatu demni, — cari au staruitu și contribuitu la edificarea acestoru scoli pompóse, — dupa aceea se adresédia cátra tenerime, și ii sfatuesce spre a dá multiamita și ascultare mai maritoru și bine-voitoriloru loru. — In fine se adresédia iera-si cátra publicu, spre a dá toti, dupa poterile loru, ajutoriu la dezvoltarea și inaintarea tenerimei. — Dupa aceea urmara decla-

matiani și cântari frumóse din partea eleviloru, — cari puse pre fia-care asistentu in uimire, — incheierea se facù cu irmosulu chramului și la despártire, poteai sa cetesci de pre fati'a fia-cári'a; multiamirea și bucuri'a, ce o simtea fia-care in anim'a sea, — vediendu câtu este tenerimea de inaintata. —

Dee Dumnedien, cá in multe comune sa potemu vedea aceea — ce s'au vediutu in comun'a Tilisc'a. —

Se trairi fratiloru invetiatori! se trairi! staroitii numai și in venitoriu totu spre dezvoltarea și inaintarea tenerimei și binelui comunu și fi-ti siguri — ca plat'a ve va fi mare.

Primiti Domnule Redactoru acestu semtiementu de bucuria alu internulu meu, pre lângu care remánu alu dvóstre stimatoriu

Mie H o c i o t a
Invetiatoriu primariu
in Vale.

Obiectele

incurse pentru loteri'a pentru terminarea bisericeii din Dev'a.

(Urmare.)

33. Trei garnituri de perina lucrata de atia dua Carolin'a Maioru, Puiu.

34. Doi galbeni in natura dn'a Mari'a Badila. Sabiü.

35. Cinci florini in harthia dn'a Mari'a Han-ni'a. Sabiü.

36. Unu tragatoriu de clopotu lucratu cu lâna, metasa și margele. O mapa lucrata cu flori aplicate. Dsiör'a An'a Bolog'a. Sabiü.

37. Unu cosuletü cu fructe și flori lucratu cu margele și crepu. O tavita lucrata cu flori aplicate. Dr'a Aureli'a Ratiu. Lipov'a.

38. O sugareta de ambra și spuma de mare. Unu anelu de aur cu mergeritari și perusele, dn'a Martha Oprea. Dev'a.

39. Unu album pentru fotografie. Da'a Aureli'a Vladu nascuta Baritiu. Orastia.

40. Unu portu sugare cu broderie. O sugareta de ambra și spuma de mare. Da'a Mari'a Manzka. Dev'a.

41. O perina brodata cu metasa, lâna și perle. Domnisiórele Mari'a și Sabin'a Ciucianu. Sabiü.

42. O pungu de tabacu lucrata pre catifea, dr'a Emma Herbay. Dev'a.

43. O parchie papuci brodati O parina brodata cu firu și metasa, dr'a Iesefin'a Lobontiu. Sabiü.

Rugámu pre tóte dómnele ce au generósa dispositiune de a ne tramite obiecte pentru loteria sa ne faca cunoscutu pâna la 15 Martiu numerulu și natur'a obiectelor ce au intentiunea a doná. Speditiunea obiectelor se póte efectua pâna la finea lunei Martiu.

Presiedint'a comitetului
Constanti'a de D u n c ' a - S c h i a u.

Varietáti.

* * D e n u m i r e. La tribunalulu reg. ung. din Sabiü este denumitu de presiedinte br. Fr. Fil-lenbaum.

* * In diurnalele ungueresci din Clusiu cetim unu telegramu, dupa carele comitelesupremu din Zarandu c. H a l l e r se stramota in comitatulu Crasnei și in loculu acestuia va urmá H ö s z l e r.

* * A s i á n u e n i c i b i n e n i c i f r u m o s u. In „HrZtg“ de Joi ne spune cine-va, ca „Trompet'a Carpatiloru“ face asemanare intre literatur'a popóreloru latine și a poporului germánu și afla ca cea latina cátra cea germána e tocmai cá Oceanulu fatia cu Marea-Ostica, și aprinsu apoi de mania díce, ca cei mai putieni patrioti de ai lui Cesaru B o l i a c u nu au idea despre Oceanu și Marea de Ostu, . . . — și alte lucruri ordinare, pre cari cá sa nu stricámu apetitulu cetitoriloru nu le reproducemu. Déca nu cunóscemu noi sabienii márele numite, din cauza ca nu ne da mân'a sa mergemu fára diurne mai departe decátu pâna la Cisnedia și Cisnadióra pre tempulu ciresieloru, nu urméza cá sa nu le cunóscu si altji. — Amu dori sa scim, ca ce bine ascepta cei ce scriu bazonii cá aceste in foi nemtiesci dela densele? Ei, au muritu Ritterii

din evulu mediu, ddiea sa-i ierte! și sa nu se mai umfle nimenea acum gândindu la ei!

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritulu Consistoriu archidiece-sanu nr. 859. a. tr. pentru veduvit'a parochia Gridu, in districtulu Fagarasiului, se escrie concursu cu terminu pâna la 8 Martiu 1873.

Numit'a parochia consta din 226 familii, cu 849 suflete; cu acésta parochia suntu impreunate urmatórele emolumente:

a) câte 8 cupe bucate de familia;
b) trei pamenturi de aratura a câte de o galéta;
c) o fenatia de 4 cara, folosita in totu anulu de parochu;
d) și usitatele venite stolare dela poporu.
Doritorii de a ocupá acésta parochia au sa-si inainteze cererile lor, instruate conformu Statutulu organicu, subscrisulu scaunu protopopescu, pâna la terminulu susu aretatu.

Fagarasiu, 8 Februaru 1873.

Cu intielegerea comitetulu parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractulu.

(1—3) Petru P o p e s c u,
protopopu.

Edictu.

Fir'a Albu din Seleudu, soci'a legitima a lui Constantipu Cándea totu din Seleudu, de relegea gr. or. carea de unu anu au parasitu pre sociulu seu, fára a se scí loculu aflárei sele, se provóca prin acésta, cá in terminu de unu anu dela datulu de mai josu sa se presentie inaintea forulu matrimoniale subserisu, pentru ca la din contra, procesulu matrimoniale intentatu de susu numitulu seu barbatu, se va otari și in absentia sea.

Deagu, 2 Febr. 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tract.

Ternavei de josu.

(1—3) Daniilu de T a m a s i u,
adm. prot.

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de nóue ani au paresitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischinu ambi din Gurariulu scaunulu Sabiului, fára a se scí loculu aflárei lui, se provóca, cá in terminu de siése luni, si anumitu pâna in 15 Augustu a. c. cu atát'a mai multu sa se infatisieze inaintea subscrisnulu scaunu protopopescu, cu câtu la din contra procesulu divortiale intentatu asupr'a lui, se va decide si in absentia lui, conformu prescrierei canonice a bisericeii ortodoxe resaritene.

Sabiü, 1 Fauru 1873.

(1—3) Forulu matrim. gr. res. alu tractulu protopresbiteralu alu Sabiului I.

Edictu.

An'a Paraschev'a Vulcu din Aciliu scaunulu Mercurei, carea cu necredintia a parasitu pre legitimulu ei barbatu Vasiliu Neagu totu de acolo, fára a se scí loculu ubicatiunei ei, se provóca, cá in terminu de unu anu sa se presinte inaintea subsemnatulu foru matrimoniale, cáci la din contra, procesulu matrimoniale asupr'a-i intentatu se va pertractá si in adsenti'a ei. —

Mercurea in 25 Ianuariu 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tractulu prot. „Mercurea.“

(3—3) Ioanu D r o c u
Adm. prot.

Insciintiare.

Deschidiendu-se in 1 Martiu a. c. in institutulu reg. de mositu din Sabiü cursulu de instructiune pentru mosie, candidatele de mositu de nationalitatea romána si nemtiesca suntu provocate a se insinuá pâna la terminulu indicatu la subscrisulu spre a fi primite in cursu.

Sabiü 1 Februaru 1873.

(4—4) Dr. Lukacs Mikulicz
Profesoru ord. de mositu.